

Актуальні проблеми кримінального та кримінально-процесуального права

анотований бібліографічний список

2020. – Вип.19 (жовтень). – 19 с.

<http://nplu.org/article.php?id=423>

Актуальні проблеми кримінального та кримінально-процесуального права

1. **Актуальні шляхи удосконалення українського законодавства** : зб. тез наук. доп. і повідомл. XI Всеукр. наук.-практ. конф. науковців, практик юристів, аспірантів та студентів, м. Харків, 16 трав. 2020 р. / Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого, Юрид. клініка ; [редкол.: В. П. Янишен, Я. О. Токарь, М. Р. Рудковська]. — Харків : Право, 2020. — 244 с. **Шифр зберігання в Бібліотеці: A807273** *Зі змісту: Застосування штучного інтелекту у кримінальному провадженні / Е. Г. Богуцька. – С. 37-40; Правове регулювання протидії домашньому насильству / І. І. Тищенко. – С. 43-46; Медико-санітарне забезпечення засуджених до позбавлення волі / А. Р. Вільнікова. – С. 49-51; Правове регулювання міжнародної співпраці у сфері протидії корупції / М. А. Єнгібарян. – С. 51-54; Пропозиції щодо удосконалення правового регулювання виправних робіт як покарання / О. О. Ряскова. – С. 58-61; Особливості тримання в установах виконання покарань жінок та їх малолітніх дітей відповідно до міжнародних стандартів поводження із засудженими / А. Ю. Царук. – С. 66-69; Новації законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом / Д. С. Яцкевич. – С. 76-80.*

2. **Андрушко О. В. Теорія та практика юридичної відповідальності за правопорушення в кримінальному процесі** / Олександр Вікторович Андрушко ; Нац. акад. Держ. прикордон. служби України ім. Б. Хмельницького. — Хмельницький : Вид-во НАДПСУ, 2020. —

479 с. **Шифр зберігання в Бібліотеці: A806391** Викладено узагальнені результати комплексного дослідження актуальних для юридичної науки та практики проблем юридичної відповідальності за правопорушення в кримінальному процесі. Грунтуючись на сучасних досягненнях юридичної науки, автор запропонував власну теорію юридичної відповідальності за правопорушення в кримінальному процесі. Розкрито правову природу цього процесуального інституту, його мету, цілі, завдання, функції, принципи, підстави, умови та стадії. На цій теоретичній платформі досліджено сучасні системні правові проблеми цієї юридичної відповідальності.

3. **Аніщенко В. О. Ступенева професійна підготовка офіцерів Державної кримінально-виконавчої служби України: теорія та практика** / Вікторія Олександрівна Аніщенко; Акад. держ. пенітенціар. служби. — Чернігів : SCRIPTORIUM, 2020. — 475 с. **Шифр зберігання в Бібліотеці: A806381** Висвітлено теоретичні та методичні засади ступеневої професійної підготовки офіцерів Державної кримінально-виконавчої служби України. Розкрито організаційно-педагогічні і дидактичні особливості професійної підготовки фахівців пенітенціарної системи у країнах ЄС і США, надано характеристику структури і змісту професійної компетентності офіцерів, а також обґрунтовано концепцію ступеневої професійної підготовки офіцерів Державної кримінально-виконавчої служби України.

4. **Благута Р. І. Новітні технології у розслідуванні злочинів: сучасний стан і проблеми використання** / Роман Ігорович Благута, А. В. Мовчан ; М-во внутр. справ України, Львів. держ. ун-т внутр. справ. — Львів : ЛьвДУВС, 2020. — 255 с. **Шифр зберігання в Бібліотеці: A806829** Досліджено актуальні проблеми використання новітніх технологій у розслідуванні злочинів. Викладені теоретичні висновки, практичні рекомендації та інші результати дослідження ґрунтуються на працях учених у галузі криміналістики, кримінального процесу та оперативно-розшукової діяльності, а також законодавчих і відомчих нормативно-

правових актах і матеріалах практичної діяльності оперативних підрозділів Національної поліції України.

5. **Бова А. У справі Павла Шеремета зачитали обвинувальний акт** / Анна Бова // Газета по-українськи. – 2020. – 1 жовт. (№ 40). — С. 1, 2. *Йдеться про те, що 28 вересня у Шевченківському райсуді Києва прокурор зачитав частину обвинувального акта у справі про вбивство журналіста Павла Шеремета. Виконавцями злочину назвав музиканта Андрія Антоненка та дитячого кардіохірурга Юлію Кузьменко. Військова медсестра Яна Дугарь в акті вказана як їхня співниця. Замовників і організаторів злочину слідство не встановило.* Текст: <https://gazeta.ua/articles/ukraine-newspaper/ u-spravi-pavla-seremeta-zachitali-obvinuvalnij-akt/987665>

6. **Бондаренко О. О. Поняття та класифікація обізнаних осіб у кримінальному провадженні** / О. О. Бондаренко // Право і сусп-во. – 2020. – № 2, ч. 3. — С. 88-92. *Проаналізовано точки зору вчених щодо визначення поняття обізнаних осіб у кримінальному процесі.*

7. **Вапнярчук В. В. Істотність порушень кримінальної процесуальної форми як умова визначення доказів недопустимими** / В. В. Вапнярчук // Вісн. кримінал. судочинства. – 2019. – № 4. — С. 8-16. *Наголошено на необхідності регламентації кримінальним процесуальним законодавством інституту крайньої необхідності в кримінальному провадженні та наукової розробки порядку його застосування.*

8. **Василенко В. Называя «ДНР» террористами, Украина дает России повод отрицать свое участие в войне, — судья Международного трибунала [Электронный ресурс]** / Владимир Василенко ; беседовал Анатолий Гавриш // Fakty.ua : [веб-сайт]. – 2020. – 23 сент. – Электрон. данные. *Зазначено, що наразі розслідуються тисячі кримінальних проваджень, у тому числі - щодо вбивств, тортур, порушень прав людини, майнових злочинів, підозрюваними й обвинувачуваними в яких фігурують російські військові і чиновники, а також їхні найманці. Наголошено, що в багатьох українців є мрія, що суд у Гаазі або спеціально створений трибунал*

надасть сувору оцінку, підтриману вироками, злочинів Росії, особисто Путіна і його оточення, як це колись було на Нюрнберзькому процесі щодо німецького нацизму і Токійському - щодо японських військових злочинців. Чи можуть такі надії виправдатися, а також у чому Україна помилилася, подаючи позови проти Росії, в інтерв'ю «Фактам» розповів суддя Міжнародного трибуналу з Югославії, Надзвичайний і Повноважний Посол професор Володимир Василенко. Він, зокрема, уточнив, що «на сьогодні Україна подала п'ять позовів проти РФ до Європейського суду з прав людини (Страсбурзький суд), один - в Міжнародний суд ООН і один - в Міжнародний трибунал з морського права (Морський трибунал ООН)». В. Василенко наголосив, що «можливість створення спеціального трибуналу для Росії може з'явитися лише у разі створення антипутінської коаліції. Для цього необхідна політична воля і згода провідних західних демократій». Текст: <https://ukraine.fakty.ua/356417-nazyvaya-dnr-terroristami-ukraina-daet-rossii-povod-otricat-svoe-uchastie-v-vojne---sudya-mezhdunarodnogo-tribunala>

9. **Вінниченко В. А. Поняття "кримінальні процесуальні правовідносини": визначення поняття** / В. А. Вінниченко // Вісн. кримінал. судочинства. – 2019. – № 3. — С. 185-196. *Розглянуто поняття кримінальних процесуальних правовідносин в умовах сучасного глобалізму кримінального судочинства. Висвітлено наукові підходи до визначення поняття правовідносин, предмета та методу кримінального процесуального права.*

10. **Вознюк А. А. Кримінально-правові ознаки організованих груп і злочинних організацій** / Андрій Андрійович Вознюк ; Нац. акад. внутр. справ. — Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2015. — 191 с. **Шифр зберігання в Бібліотеці: A806827** *Робота є початковим етапом теоретичного дослідження особливостей кримінальної відповідальності за злочини, вчинені в організованих формах співучасті. Здійснено спробу розроблення нових концептуальних підходів до характеристики кримінально-правових ознак організованої групи та злочинної організації. Сформульовано*

пропозиції щодо удосконалення системи кримінально-правових ознак організованих злочинних об'єднань.

11. Газдайка-Василишин І. Б. Кримінально-правова охорона особи та власності в Україні : навч. посіб. [для здобувачів вищ. освіти юрид. ф-тів закл. вищ. освіти України та наук. пед. працівників] / Ірина Богданівна Газдайка-Василишин, А. О. Йосипів, М. В. Самарчук ; Львів. держ. ун-т внутр. справ. — Львів : ЛьвДУВС, 2019. — 239 с. **Шифр зберігання в Бібліотеці: A806420** *Навчальний посібник підготовлено для працівників слідчих підрозділів Національної поліції України. У ньому на основі чинного Кримінального кодексу України і сучасних наукових позицій подано кримінально-правову характеристику злочинів проти особи (проти життя та здоров'я особи; проти волі, честі та гідності особи; статевої свободи та статевої недоторканості особи) та власності.*

12. Гбур Л. В. Кримінальна відповідальність за злочинні порушення порядку трансплантації органів або тканин людини: проблеми та шляхи їх вирішення / Л. В. Гбур // *Право. Людина. Довкілля.* — 2019. — Т. 10, № 3. — С. 139-144. *Проведено дослідження складу злочину, передбаченого ст. 143 Кримінального кодексу України, а також розкрито проблематику, пов'язану із законодавством щодо транспланталогії в Україні. Детально проаналізовано наукові публікації вітчизняних вчених і запропоновано шляхи вирішення проблем у цій сфері. Текст: <http://journals.nubip.edu.ua/index.php/Pravo/article/view/law2019.03.018/11130>*

13. Глинська Н. В. Оскарження повідомлення про підозру під час досудового розслідування / Н. В. Глинська, Д. І. Клепка // *Вісн. кримінал. судочинства.* — 2019. — № 4. — С. 17-32. *Доведено, що одним із найважливіших кримінальних процесуальних рішень є повідомлення про підозру, яке має суттєве значення як для кримінального провадження в цілому, так і для особи, якій здійснене це повідомлення.*

14. Глиняний О. В. Повернення обвинувального акта прокурору: проблемні питання / О. В. Глиняний // *Право і сусп.-во.* — 2020. — № 2, ч. 3.

— С. 93-99. Розглянуто типові підстави повернення обвинувального акта, які диференційовані за видом порушень та стосуються змісту та форми самого обвинувального акта; змісту та наявності додатків до обвинувального акта. Зроблено висновок про відсутність таких процесуальних помилок, які прокурор може усунути виключно в режимі повернення обвинувального акта, проте об'єктивно не може цього вчинити під час судового провадження.

15. **Городецька М. С. Учинення кримінального правопорушення неповнолітнім як специфічна ознака предмета відання** / М. С. Городецька // Вчені зап. Тавр. нац. ун-ту ім. В. І. Вернадського. Серія : Юрид. науки. – 2020. – Т. 31 (70), № 2, ч. 2. — С. 47-52. Розглянуто теоретичні уявлення та положення процесуального законодавства щодо виокремлення предмета відання з огляду на специфічність прав неповнолітніх. Зазначено, що специфічні права неповнолітніх, які вступили в конфлікт із кримінальним законом, обумовлюють застосування до них спеціальної процедури, яка характеризується більш високим рівнем наданих гарантій, специфічною системою заходів забезпечення тощо. Текст: http://www.juris.vernadskyjournals.in.ua/journals/2020/2_2020/part_2/11.pdf

16. **Грига М. А. Кримінальна відповідальність за підкуп виборця та учасника референдуму: міжнародний досвід** / М. А. Грига // Наук. вісн. Нац. акад. внутр. справ. – 2020. – № 1. — С. 150-158. Визнано раціональним, з огляду на високу латентність підкупу виборця, учасника референдуму, запровадити закріплене в законодавстві європейських країн звільнення від кримінальної відповідальності за спеціальними підставами, зокрема, виборців або учасників референдуму, які добровільно повідомили правоохоронні органи про вчинення таких злочинів. Текст: <https://scientbul.naiu.kiev.ua/index.php/scientbul/article/view/1199/1202>

17. **Грібов М. Л. Конспірація як система заходів забезпечення негласності кримінально-процесуальної та оперативно-розшукової діяльності оперативних підрозділів правоохоронних органів** / М. Л.

Грібов, О. О. Сухачов // Вісн. кримінал. судочинства. – 2019. – № 4. — С. 33-44. *Розроблено шляхи вдосконалення правового регулювання охорони інформації щодо діяльності оперативних підрозділів, розкрито зміст і сформулювало поняття легендування, маскуванню та оперативного прикриття в діяльності оперативних підрозділів, запропоновано засоби вдосконалення їх юридичної регламентації.*

18. **Давиденко В. Л. Підстави та принципи криміналізації діянь проти власності** / В. Л. Давиденко // Право і сусп-во. – 2020. – № 2, ч. 3. — С. 17-23. *Розглянуто кримінально-правову класифікацію принципів криміналізації діянь. Зазначено, що соціальні та соціально-психологічні принципи забезпечують соціальну адекватність криміналізації, її допустимість з точки зору головних характеристик соціальних систем і процесів суспільного розвитку, відповідності кримінально-правової норми рівню, характеру суспільної свідомості та стану суспільної думки. Текст: http://pravoisusilstvo.org.ua/archive/2020/2_2020/part_3/5.pdf*

19. **Заєць І. С. Особливості кримінальної відповідальності за перешкоджання професійній діяльності журналістів** / І. С. Заєць, І. С. Марко // Наук. вісн. Нац. акад. внутр. справ. – 2020. – № 1. — С. 19-30. *Розглянуто форми реалізації об'єктивної сторони складу злочину, передбаченого ст. 171 КК України, а також з'ясовано законність виконання професійних обов'язків журналістом як умови кримінальної відповідальності за посягання на його діяльність.*

20. **Захаров Е. «После полной амнистии боевиков никто не будет считаться с Украиной как с государством», — правозащитник Евгений Захаров** [Электронный ресурс] / Евгений Захаров ; беседу вел Михаил Сергушев // Fakty.ua : [веб-сайт]. – 2020. – 24 сент. – Электрон. данные. *Наведено матеріали інтерв'ю з головою правління Української Гельсінської спілки з прав людини, директором Харківської правозахисної групи, учасником дисидентського руху 1970 - 1980-х років Євгеном Захаровим, який поділився думками про те, чи можлива повна амністія бойовиків на Донбасі,*

та, якщо вона відбудеться, які наслідки чекають Україну. Він, зокрема, зазначив, що військові злочини і злочини проти людяності не мають терміну давності, а також, що «українська судова система не готова до розгляду величезної кількості справ з військових злочинів на Донбасі». Текст: <https://ukraine.fakty.ua/356461-posle-polnoj-amnistii-boevikov-nikto-ne-budet-schitatsya-s-ukrainoj-kak-s-gosudarstvom---pravozacshitnik-evgenij-zaharov>

21. **Іскендеров Е. Ф. Поняття та класифікація кримінальних процесуальних гарантій сторони обвинувачення як суб'єкта доказування під час проведення слідчих (розшукових) дій у досудовому розслідуванні** / Е. Ф. Іскендеров // Вісн. кримінал. судочинства. – 2019. – № 3. — С. 8-19. *Визначено поняття та здійснено класифікацію кримінальних процесуальних гарантій сторони обвинувачення як суб'єкта доказування під час проведення слідчих (розшукових) дій у досудовому розслідуванні.*

22. **Кириченко В. Л. Деякі питання здійснення правосуддя у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру** / В. Л. Кириченко // Держава та регіони. Серія: Право. – 2019. – № 4. — С. 146-151. *Розглянуто особливості розгляду судом клопотання про застосування примусових заходів медичного характеру та заяви представника закладу з надання психіатричної допомоги щодо продовження, зміни, припинення таких заходів. Установлено, що кримінальним процесуальним законом України не регламентовані порядок проведення судового розгляду такого клопотання та заяви представника (лікаря-психіатра) закладу з надання психіатричної допомоги щодо продовження, зміни або припинення примусових заходів медичного характеру.* Текст: <https://doi.org/10.32840/1813-338X-2019-4-25>

23. **Ковальчук А. М. Проблемні питання здійснення адвокатом медіативної діяльності в межах примирення підозрюваного з потерпілим у кримінальному провадженні** / А. М. Ковальчук // Вісн. кримінал. судочинства. – 2019. – № 3. — С. 197-205. *Визначено проблемні питання, які*

можуть виникнути у випадку поєднання ролей адвоката та медіатора в межах одного провадження.

24. **Козич І. В. Кримінально-правова політика: функції та функціонування** / І. В. Козич ; [наук. ред.: П. Л. Фріс]. — Івано-Франківськ : Супрун В. П., 2020. — 296 с. - *Шифр зберігання в Бібліотеці: A806654* Монографія присвячена дослідженню кримінально-правової політики, її функцій та функціонування. Проаналізовано місце кримінально-правової політики в політиці у сфері протидії злочинності, окреслено її систему. Визначено поняття функцій кримінально-правової політики, розкрито співвідношення із суміжними теоретичними питаннями. Особливу увагу приділено становленню та розвитку вчень про кримінально-правову політику та її функції. Розкрито змістове наповнення функцій кримінально-правової політики, їхні взаємозв'язки та взаємодії.

25. **Комісарчук Р. В. Діяльнісна природа практичного криміналістичного мислення** / Р. В. Комісарчук // Право і сусп-во. – 2020. – № 2, ч. 3. — С. 106-112. *Означено окремі складники вчення про криміналістичну технологію, на основі якого можливо виробити комплекс науково обґрунтованих практичних рекомендацій щодо підвищення ефективності діяльності з виявлення, розслідування та запобігання злочинам.*

26. **Коротюк О. В. Кримінальна відповідальність за найбільш типові посягання на об'єкти авторського права і суміжних прав за зарубіжним законодавством** / О. В. Коротюк // Вісн. кримінал. судочинства. – 2019. – № 3. — С. 110-123.

27. **Косторниченко М. В. Кримінальний процес Бразилії** / М. В. Косторниченко, І. І. Циліорик // Право і сусп-во. – 2020. – № 2, ч. 3. — С. 113-119. *Зазначено, що кримінальний процес Бразилії є типовим для Латинської Америки та має певні свої особливості, зумовлені поділом поліції на федеральну та, по факту, місцеву, також існують й інші правоохоронні органи, які часто повторюють функції одне одного.*

28. **Кравчук О. В. Дослідження криміналістики як об'єкту державного управління / О. В. Кравчук // Публіч. упр. і адміністрування в Україні. – 2019. – Вип. 11. — С. 15-17.** *Охарактеризовано загальний склад криміналістики як об'єкта державного управління. З'ясовано порядок відокремлення фундаментальної частини криміналістики від прикладної. Обґрунтовано особливості застосування криміналістичних методів у державному управлінні.* Текст: <http://www.pag-journal.iei.od.ua/archives/2019/11-2019/4.pdf>

29. **Красій М. О. Політика в сфері боротьби зі злочинністю: взаємозв'язок кримінально-правової та кримінально-процесуальної підсистем / Марія Омелянівна Красій. — Калуш : Петраш К. Т., 2020. — 155 с.** *Шифр зберігання в Бібліотеці: Б362673* *Викладено наукові основи взаємозв'язку кримінально-правової та кримінально-процесуальної підсистем політики у сфері боротьби зі злочинністю. Проаналізовано стан дослідження, завдання, напрями, рівні, суб'єкти, принципи кримінально-правової та кримінально-процесуальної політики. Розкрито окремі аспекти взаємозв'язку кримінально-правової та кримінально-процесуальної політики.*

30. **Кузнецов В. В. Кримінально-правова охорона авторитету управління державної охорони України: до постановки питання / В. В. Кузнецов // Вісн. кримінал. судочинства. – 2019. – № 4. — С. 79-88.** *Досліджено питання сучасної кримінально-правової охорони авторитету Управління державної охорони України.*

31. **Куцевич М. П. Проблеми визначення ознак потерпілого в складах злочинів, передбачених статтями 397 – 400 КК України / М. П. Куцевич // Вісн. кримінал. судочинства. – 2019. – № 3. — С. 124-135.** *Виокремлено основні проблеми, які виникають при визначенні ознак потерпілого у складах злочинів, передбачених ст. 397–400 Кримінального кодексу України, та шляхів їх вирішення.*

32. **Лобовко В. Украина вошла в тройку мировых "лидеров" по производству детского порно, — Кулеба [Электронный ресурс] / Валерий**

Лобовко // Fakty.ua : [веб-сайт]. – 2020. – 23 сент. – Електрон. даные. Наведено тези виступу Уповноваженого Президента України з прав дитини Миколи Кулеби під час засідання круглого столу «Кримінально-правовий захист дітей від сексуальної експлуатації та запобігання повторній віктимізації дітей під час кримінального провадження» 22 вересня. Він зазначив, що недосконалість законодавства, що дозволяє з'являтися різним «студіям» із виготовлення «полунички» призвело до того, що Україна стала третьою в світі країною за кількістю виготовлених матеріалів, що зображують сексуальне насильство над дітьми. Також М. Кулеба зауважив, що допомогти постраждалій дитині буває вкрай важко через недосконалість законодавства і через те, що часто злочинцями виявляються батьки або родичі дитини. Чинивник наголосив, що через відсутність належного правового захисту у дитини всі судові засідання проходять без представника дитини, і часто, оскільки немає ніяких заперечень безпеки самої дитини, злочинці виходять під заставу. Окремою проблемою Кулеба вважає повторні допити потерпілих дітей у судовому процесі, що призводить до додаткового травмування дітей, які пережили насильство. Також Уповноважений з прав дитини вважає неприйнятною відсутність відповідальності за перегляд порнографічних матеріалів за участю дітей. Тому Кулеба закликав Верховну Раду України (ВР України) внести відповідні зміни в українське законодавство. Текст: <https://ukraine.fakty.ua/356381-ukraina-voshla-v-trojku-mirovyh-liderov-po-proizvodstvu-detskogo-porno---kuleba>

33. **Маринич Ю. В. Визначення системи ознак тимчасового доступу до речей та документів як заходу забезпечення кримінального провадження / Ю. В. Маринич // Держава та регіони. Серія: Право. – 2019. – № 4. — С. 152-157. Досліджено ознаки нового інструменту, включеного законодавцем до заходів забезпечення кримінального провадження, – тимчасового доступу до речей та документів. Обґрунтовано думку, що тимчасовий доступ до речей та документів хоч і є елементом системи**

заходів забезпечення кримінального провадження, він не наділений усіма тими самими ознаками, що й система заходів забезпечення кримінального провадження загалом. Текст: <https://doi.org/10.32840/1813-338X-2019-4-26>

34. **Маслова Н. Г. Система тактичних злочинів протидії кримінальному радикалізму** / Н. Г. Маслова // Держава та регіони. Серія: Право. – 2019. – № 4. — С. 129-135. *Розкрито зміст тактики протидії кримінальному радикалізму як системи заходів, спрямованих на запобігання злочинам радикального спрямування для досягнення стратегічної мети мінімізації злочинних проявів у суспільстві. Запропоновано відповідну класифікацію тактичних заходів, що враховує їх особливості, рівень, спрямованість, час, характер та функції, суб'єктів застосування, а також встановлено їх співвідношення та взаємозв'язок один з одним у системі протидії кримінальному радикалізму.* Текст: <https://doi.org/10.32840/1813-338X-2019-4-22>

35. **Мнишенко О. За викрадення автомобіля саджатимуть у тюрму** / Ольга Мнишенко // Газета по-українськи. – 2020. – 1 жовт. (№ 40). — С. 2. *Йдеться про те, що 22 вересня Президент України Володимир Зеленський підписав закон, який посилює в Україні відповідальність за крадіжки автомобілів. Зазначено, що за викрадення авто більше не штрафуватимуть. Замість цього зловмисників саджатимуть за ґрати на три - п'ять років.* Текст: <https://gazeta.ua/articles/ukraine-newspaper/ za-vikradennya-avtomobilya-sadzhatimut-u-tyurmu/987666>

36. **Моисеева А. Бизнес-активность** / Анжелика Моисеева, Игорь Глушко // Юрид. практика. — 2020. — 1 сент. (№ 34/35). — С. 8-9. *За словами партнерів GOLAW Анжеліки Моїсеєвої і Ігоря Глушка, за останні три карантинних місяці правоохоронні органи помітно активізувалися, виявляючи підвищений інтерес до роботи бізнес-структур. Суспільство втратило довіру до правоохоронної системи. Сьогодні спостерігається трансформація з раніше існуючого порядку – "слідство розбереться" в нову реальність – "захисти себе сам". Зазначено, що адвокат, який практикує в*

кримінальних справах, фактично є єдиним провідником у взаєминах з правоохоронцями і легальним інструментом захисту власних прав та інтересів в кримінальному провадженні. Розглянуто складності роботи адвоката у кримінальних справах в Україні. Текст: <https://pravo.ua/articles/biznes-aktivnost/>

37. **Онокієнко О. А. Види злочинів, що враховуються у підставі застосування заходів кримінально-правового характеру щодо юридичних осіб** / О. А. Онокієнко // Держава та регіони. Серія: Право. – 2019. – № 2. — С. 113-120. Проаналізовано злочини, вчинення яких, відповідно до міжнародних актів, підписаних та ратифікованих Україною, може виступати підставою застосування до юридичних осіб заходів кримінально-правового характеру. Досліджено положення конвенцій Ради Європи та Організації Об'єднаних Націй, Кримінального кодексу та деяких інших законів України. Текст: <https://doi.org/10.32840/1813-338X-2019-2-20>

38. **Орловський Б. М. Детермінанти насильницьких статевих злочинів у кримінологічній науці** / Б. М. Орловський // Право і сусп-во. – 2020. – № 2, ч. 3. — С. 44-50. Розглянуто, що із п'яти різноманітних складів статевих злочинів, закріплених у розділі «Злочини проти статевої свободи та статевої недоторканності особи» Кримінального кодексу України, з погляду офіційної статистичної інформації за останні три роки найбільш розповсюдженими є «зґвалтування» (ст. 152) та «сексуальне насильство» (ст. 153), що у сукупності охоплюють до 60 % зареєстрованих кримінальних правопорушень у цій сфері. Текст:

http://pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2020/2_2020/part_3/9.pdf

39. **Орловський Б. М. Кримінологічний підхід до вивчення детермінант вчинення самогубства та суїцидальної поведінки особи** / Б. М. Орловський, А. С. Фокін // Право і сусп-во. – 2020. – № 2, ч. 3. — С. 36-43. Визначено, що структура детермінант вчинення самогубства охоплює три основні виміри (сфери) – соціум, «індивідуум та особистість» і біологічні схильності. При класифікації детермінанти вчинення самогубства

доцільно поділяти дві основні групи: зовнішню, що охоплює загальносоціальну та кримінально-правову підгрупи; внутрішню, що охоплює особистісну і біологічну підгрупи. Текст:

http://pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2020/2_2020/part_3/8.pdf

40. **Павленко Л. М. Характеристика об'єктивних ознак злочину, передбаченого ст. 263-1 Кримінального кодексу України / Л. М. Павленко // Право і сусп.-во. – 2020. – № 2, ч. 3. — С. 51-58. Розглянуто найбільш проблемні ознаки об'єктивних ознак злочину, основні перспективи вдосконалення чинного законодавства щодо кримінальної відповідальності за незаконне виготовлення, переробку чи ремонт вогнепальної зброї або фальсифікацію, незаконне вилучення або зміну її маркування, незаконне виготовлення боєприпасів, вибухових речовин або вибухових пристроїв.**

Текст: http://pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2020/2_2020/part_3/10.pdf

41. **Плахотнік О. В. Практичне застосування штучного інтелекту у кримінальному провадженні / О. В. Плахотнік // Вісн. кримінал. судочинства. – 2019. – № 4. — С. 45-57. Досліджено застосування штучного інтелекту у судових системах розвинених держав та окреслено перспективи його використання у кримінальному провадженні України.**

42. **Погорецький М. А. Стандарт доказування "достатня підстава" у кримінальному процесі України / М. А. Погорецький, О. А. Міцкан // Вісн. кримінал. судочинства. – 2019. – № 3. — С. 31-42. На підставі результатів аналізу наукових зарубіжних доктрин, зарубіжного кримінального процесуального законодавства, зарубіжної правозастосовної практики, практики Європейського суду з прав людини досліджено проблемні питання застосування стандарту доказування "достатня підстава" у вітчизняному кримінальному процесі.**

43. **Поляк У. Ю. Деякі аспекти інституту відоцького імунітету у кримінальному процесі / У. Ю. Поляк // Право і сусп.-во. – 2020. – № 2, ч. 3. — С. 126-132. Розглянуто питання про доцільність розширення у статті 65 Кримінального процесуального кодексу України переліку осіб, які не можуть**

бути допитані як свідки у кримінальному провадженні, мають право відмовитися давати показання, й удосконалення порядку звільнення певних осіб від обов'язку зберігати професійну таємницю.

44. **Резніченко Г. С. Медіація у кримінальному законодавстві України** / Г. С. Резніченко // *Право і сусп-во.* – 2020. – № 2, ч. 3. — С. 64-68. *Розкрито зміст медіації як процес, в рамках якого постраждалій особі та правопорушнику надається можливість, за їхньої добровільної згоди, за допомогою неупередженої сторони взяти активну участь у вирішенні проблем, що виникли внаслідок учинення злочину.*

45. **Сидорчук Ю. Ответственный шаг** / Юлія Сидорчук // *Юрид. практика.* — 2020. — 8 сент. (№ 36/37). — С. 13. *Зазначено, що згідно зі статистичними даними, в Україні є доцільним введення кримінальної відповідальності за водіння в стані сп'яніння, залучення тільки до адміністративної відповідальності недостатньо. Слід якомога швидше належним чином внести зміни до Кримінального кодексу України, доповнивши його статтею, яка буде встановлювати кримінальну відповідальність за керування транспортними засобами в стані алкогольного, наркотичного або іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції. Наведено європейський досвід з цього питання. Текст: <https://pravo.ua/articles/otvetstvennyj-shag/>*

46. **Сиза Н. П. Повноваження касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду щодо направлення кримінального провадження з одного суду до іншого** / Н. П. Сиза // *Вісн. кримінал. судочинства.* – 2019. – № 3. — С. 51-61. *На основі аналізу кримінального процесуального законодавства і практики його застосування розкрито повноваження Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду (ККС ВС) щодо направлення кримінального провадження з одного суду до іншого.*

47. **Сийплові М. Кримінально-правовий захист охоронної діяльності в Україні** / Микола Сийплові. — Харків : Панов А. М., 2019. —

556 с. *Шифр зберігання в Бібліотеці: A807274* Висвітлено правові засади функціонування державної та приватної охоронної діяльності в Україні. Розглянуто теоретичне підґрунтя та методологію втілення загальних підстав та принципів криміналізації в конструюванні складів злочинів, призначених для забезпечення кримінально-правового захисту охоронної діяльності в Україні. На підставі аналізу практики застосування норм кримінального закону у сфері захисту охоронної діяльності окреслено основні шляхи оптимізації та вдосконалення чинного законодавства.

48. **Скрябін О. М. Основні засади розумності строків у кримінальному процесуальному кодексі України** / О. М. Скрябін // *Право і сусп-во.* – 2020. – № 2, ч. 3. — С. 146-152. Висвітлено основні аспекти й досвід упровадження розумності строків у кримінальній процесуальній практиці, їх роль і місце в законодавчій системі України.

49. **Собко Г. М. Психічне насильство у формі примусу як обставина, що включає кримінальну відповідальність** / Г. М. Собко // *Держава та регіони. Серія: Право.* – 2019. – № 4. — С. 141-145. Розглянуто погляди різних вчених стосовно поняття психічного насильства саме у формі примусу як обставини, що виключає злочинність діяння. Розглянуто найважливіші форми і надано пропозиції щодо виділення та зауваження основних його проявів. Текст: <https://doi.org/10.32840/1813-338X-2019-4-24>

50. **Соха С. С. Проблеми захисту права власності у кримінальному процесі** / С. С. Соха // *Молодий вчений.* – 2019. – № 12. — Електрон. дані. Проаналізовано домінанту права власності у розрізі кримінального процесу і можливих недоліків, які виникають у питанні обмеження цього права в рамках кримінального процесу. Розглянуто теоретичні засади існування і забезпечення цього права в українському законодавстві, знайдено проблеми, які виникають у цьому контексті в процесі реалізації обмеження. Текст:

<http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2019/12/19.pdf>

51. **Сподарик Ю. В. Журналіст як потерпілий у Кримінальному праві України** / Ю. В. Сподарик // Право і сусп-во. – 2020. – № 2, ч. 3. — С. 75-81. *Розглянуто окремі проблеми кримінально-правової охорони законної професійної діяльності журналістів. Проаналізовано поняття «потерпілий від злочинів» відповідно до статей 171, 345-1, 347-1, 348-1, 349-1 Кримінального кодексу України. Досліджено погляди науковців стосовно того, хто може бути потерпілим від злочину. Розглянуто найпоширеніші визначення поняття «журналіст», що містяться в законодавстві, і встановлено найбільш універсальне й таке, що містить усі істотні ознаки.*

52. **Суначова І. О. Роль оперативно-розшукової діяльності у виявленні, розслідуванні та розкритті одержання неправомірної вигоди службовими особами** / І. О. Суначова // Вісн. кримінал. судочинства. – 2019. – № 3. — С. 100-109. *Наголошено, що чинне кримінальне процесуальне законодавство не містить поняття матеріалів оперативно-розшукової діяльності, а визначає лише напрями їх використання, що значно ускладнює їх використання у кримінальному процесі.*

53. **Топчій В. В. Захист прокурором прав особи під час підтримання державного обвинувачення в суді** / В. В. Топчій, І. С. Курбатова // Право і сусп-во. – 2020. – № 2, ч. 3. — С. 159-165. *Проаналізовано чинне кримінальне процесуальне законодавство, що регулює виконання цієї функції прокурором, і зроблено висновок, що прокурор забезпечує захист прав особи в трьох рівнях: перший – захист природних прав особи; другий – захист конституційних прав особи; третій – забезпечує використання процесуальних прав особи.*

54. **Український правовий вимір: пошук відповідей на глобальні міжнародні виклики** : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., 15 трав. 2020 р. / М-во освіти і науки України, Регіон. навч. центр Всесвіт. мит. орг., Рада молодих вчених Ун-ту мит. справи та фінансів, Ун-т мит. справи та фінансів. — Дніпро : Ун-т мит. справи та фінансів, 2020. — 171 с. – **Шифр зберігання в Бібліотеці: А806711** Зі змісту: *Питання співвідношення*

дефініцій криміналістичного та оперативно-розшукового забезпечення досудового розслідування / В. В. Варава, О. В. Карнаухов. – С. 116-118

55. Циганюк Ю. В. Повернення обвинувального акту прокурору в підготовчому провадженні: системний аналіз практики / Ю. В. Циганюк // Право і сусп.-во. – 2020. – № 2, ч. 3. — С. 178-184. *Визначено процесуальні помилки, помилки форми обвинувального акта та помилки у кваліфікації кримінального правопорушення.*

56. Шаблистий В. В. Кримінальна відповідальність за невиконання рішення суду у кримінальному провадженні / Володимир Вікторович Шаблистий, О. В. Чорна ; за заг. ред. В. В. Шаблистого ; М-во внутр. справ України, Дніпропетр. держ. ун-т внутр. справ. — Дніпро : Біла К. О., 2020. — 163 с. **Шифр зберігання в Бібліотеці: A807283 *Вдосконалено теоретичні положення кримінального права в частині відповідальності за невиконання рішень суду у кримінальному провадженні, напрацьовано напрями удосконалення ст.ст. 389¹, 390, 390¹, 391 КК України та відповідної правозастосовної практики.***

57. Шаблистий В. В. Тілесне ушкодження як злочин проти життя та здоров'я людини за кримінальним правом України / Володимир Вікторович Шаблистий, В. Ю. Коломієць ; за ред. В. В. Шаблистого ; М-во внутр. справ України, Дніпропетр. держ. ун-т внутр. справ. — Дніпро : Біла К. О., 2020. — 163 с. **Шифр зберігання в Бібліотеці: A807276 *Вдосконалено теоретичні положення кримінального права в частині відповідальності за заподіяння тілесних ушкоджень, напрацьовано напрями удосконалення ст.ст. 121-125, 128 КК України та відповідної правозастосовної практики.***

58. Юрків Р. Р. Спосіб підкупу медичних працівників як елемент криміналістичної характеристики / Р. Р. Юрків // Право і сусп.-во. – 2020. – № 2, ч. 3. — С. 204-213. *Зазначено, що під способом вчинення підкупу медичного працівника доречно розуміти зумовлену об'єктивними і суб'єктивними умовами систему дій щодо підготовки, вчинення та приховання підкупу медичного працівника, спрямовану на досягнення*

кримінально-протиправної мети, і яка полягає у використанні певних прийомів, знарядь і засобів, що залишають сліди у навколишній обстановці та дають можливість побудувати модель події цього кримінального правопорушення та сформулювати уявлення про особу, яка його вчинила.

Текст: http://www.pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2020/2_2020/part_3/33.pdf

59. Яновська О. Г. Дотримання принципу змагальності при відкритті матеріалів негласних слідчих (розшукових) дій стороні захисту / О. Г. Яновська // Вісн. кримінал. судочинства. –2019. – № 3. — С. 81-89.
Проаналізовано вирішення окремих проблемних питань, що виникають під час відкриття матеріалів негласних слідчих (розшукових) дій стороні захисту на стадії досудового розслідування кримінального провадження.

**Підготовлено відділом інформаційного забезпечення органів влади
Національної бібліотеки України імені Ярослава Мудрого**

Відповідальний за випуск: Зайченко Н. Я.

15.10. 2020